

HOME	WIE ZIJN WE ▼	JOUW SECTOR ▼	GOED OM TE WETEN	IN GESPREK MET... ▼
------	---------------	---------------	------------------	---------------------

DE SAMENLEVING

Lees hier gevarieerde blogs vanuit de gelijkgezinde samenleving. Aan het woord laten we specialisten binnen ABVV-Metaal en uit progressieve middenveldsorganisaties.

Vrouwen en vrede, één strijd

🕒 Gepubliceerd: vrijdag 11 maart 2016 10:33

✍ Geschreven door



In gesprek met... Donald Weber.

Het is weer de 8e maart geweest deze week, Internationale Vrouwendag. Traditioneel is daar in Vlaanderen niet direct te vieren Vrouwendag op 11 november. En dit weekend is het die andere feministische actiedag, **Equal Pay Day**. Die werd hier populair en sindsdien heeft de socialistische beweging er meer aandacht voor dan voor International Women's Day.

En dat is jammer, als je er zo eens over nadenkt. Want die Internationale Vrouwendag, die bestaat al erg lang en wordt ook En vooral: die is van ons, van de socialisten. Wij hebben die dag in het leven geroepen, meer dan een eeuw geleden, in 19 beetje vergeten. Zeg nu zelf, klinkt Equal Pay Day niet veel cooler?

Terwijl ik dit schrijf, zit ik in de ruime, rustige leeszaal van Amsab, het Instituut voor Sociale Geschiedenis in Gent. Voor mijn boek, opengeslagen op een paginagrote advertentie. Ik ben aan het bladeren in oude afleveringen van De Stem der Vrouw, de vroegere krant van de socialistische vrouwenbeweging en Sirène Blicq, de charismatische voorzitter van de vrouwenbeweging, deelt in de advertentie mee dat de socialistische beweging de viering van de Internationale Vrouwen was stilgevalen, opnieuw zou opnemen. Ze roept op tot deelname en daarmee richt ze zich niet alleen tot Belgische socialistinnen, maar tot de hele wereld. De Belgische vrouwen namen zich genomen om de Vrouwendag wereldwijd opnieuw leven in te blazen. Daar had dat andere Belgische feministische icoon, Isabelle Blume, het jaar voordien op het congres in Zürich toe opgeroepen.

Enfin, we gaan hier niet de hele geschiedenis van de Internationale Vrouwendag uiteenzetten (al heb ik daar veel goesting voor, zeker omdat de Belgische vrouwenbeweging)

heeft gehad). Wat ik me hier dus aan het afvragen was, waarom niet Women's Day en wel Equal Pay Day? Waarover ging die Vrouwendag, way back in 1948? Zie hier het eiser

- (1) Recht op arbeid van de vrouw, toelating tot alle functies en beroepen, gelijk loon voor gelijk werk;
- (2) Politieke gelijkheid;
- (3) Burgerlijke gelijkheid;
- (4) Beschermingsmaatregelen voor moeder en kind;
- (5) Een duurzame vrede.

Gezien daar achteraan puntje één? "Gelijk loon voor gelijk werk". Toen al, in 1948, werd die slogan gebruikt. (1) En eigenlijk schiet vandaag bij ons alleen nog maar de de lange en heftige geschiedenis van de vrouwenstrijd zijn wat uit de mode geraakt. Stemrecht, eigendomsrecht, kinderbijslag, we hebben het al lang. It's already in t



Uit het verslag van de Eerste Internationale in Londen, 1896

Misschien vergeten we dat er in de rest van de wereld vrouwen zijn die andere en misschien grotere problemen hebben. Neem nu die laatste eis, een duurzame vrede? Waar's mannen maken oorlog en vrouwen en kinderen gaan eraan kapot. Vredesbeweging en vrouwenbeweging: in de geschiedenis van de voorbije eeuw was dat één strijd. Ik heb in de leeszaal nog een ander oud boek liggen: de verslagen van het congres van de Internationale in 1896 in Londen. Het was een van de eerste keren dat vrouwen zich verenigd hadden laten opnemen. Welnu, de vrouweneisen verschenen in de rubriek International Peace Demonstration Resolution en de vrouwenfiguur die op de bijhorende illustratie werd a

slagwoorden 'plenty', 'peace' en 'freedom'

En we kunnen verder gaan als het over vrouwen en vrede gaat. De creatie van de Internationale Vrouwendag in 1910 werd geïnspireerd door stakingen en betogingen van kled. Uit die stakingen komt een van de beroemdste vakbondsslogans aller tijden: "The worker must have bread, but she must have roses, too." De vakbondsvrouw die deze woorden Schneideman, verwees hiermee naar een beter loon ('bread'), maar evenzeer naar de afschuwelijke omstandigheden op de werkvloer, de slavernij in de fabrieken, de honden vrouwenlijken die achterbleven als weer eens een 'sweat shop' in de fik ging, de kinderen thuis die massaal stierven van honger en verwaarlozing. Overleven, respect voor lijf en een mens heeft niet alleen brood nodig, maar rozen ook.

Dat is waar International Women's Day ook vandaag nog heel erg voor staat overal in de wereld: niet enkel looneisen, ook bescherming, veiligheid, vrede en respect.

- Women's Day 2007, Venezuela: vrouwen protesteren tegen president Bush en de oorlog in Irak
- Women's Day 2006, Bangladesh: vrouwen protesteren tegen het lot van de outcasts van de Dalit-kaste in Indië en andere onderdrukte vrouwen
- Women's Day 2003: Palestijnse vrouwen demonstreren tegen de muur van de apartheid die Israël aan het bouwen is
- Women's Day 1975, Cuba: vrouwen dwingen een nieuw wetboek voor familierecht af
- Women's Day 1970, Uruguay: **Tupamaros-rebellen bestormen een vrouwengevangenis en bevrijden de gevangenen.**



Tento in Luik over de FN-vrouwenstaking van 1948, zie www.femmesencolere.be

Maar goed, zo kunnen we nog een tijdje doorgaan. Terug naar 2016, alwaar ik volgende week zoals elk jaar zal proberen mijn nichtje te ontlopen, sinds die mij een jaar of zes j familiefeestje ontmaskerd heeft als seksist. Ah ja, want ik weigerde om stante pede in staking te gaan voor al die vrouwen op mijn werk die 25 procent minder loon kregen dan chauvinistisch varken dat ik was. En ik maar proberen uitleggen dat die 25 procent niet 'echt' was, alleen maar een gemiddelde, met deeltijds werk en statistieken en zo, en dat

onder dezelfde barema's vielen van het paritair comité als ik, en wel degelijk hetzelfde loon kregen. Nietes, vond mijn nichtje, toen een prille aanstormende feministe van 16, il had iets gelezen in een foldertje van "vrouwen die na 15 uur voor niets werken", en dat het een schande was en dat ik een lafaard was enzovoort. Merci hè, Zij-kant!

Enfin, het is maar om te lachen hoor. Mijn dierbare nichtje is intussen afgestudeerd en van plan om een jaar naar het Zuiden te trekken om in Congo vrouwen te gaan helpen. moed, veel kracht en de ervaring van menselijke rijkdom en liefde. En ik zal dit weekend een tandje bijsteken op Equal Pay Day, opdat ook deze vrouwelijke hand en alle andere zorgen dat er in de wereld genoeg rozen zijn even hard meetellen als aandelen en geweren. Vrouwen en vrede, één strijd!

Donald Weber

Amsab-Instituut voor Sociale Geschiedenis

(1) En opnieuw in 1966 tijdens de legendarische vrouwenstaking bij FN in Herstal: "À travail égal, salaire égal". Er loopt hierover momenteel in Luik een uitmuntende tentoonstelling. Nog tot 23 april! Gaat dat zien!



Websh

Delen

Vind ik leuk 4

Twee

➤ ABVV-Metaal

➤ Contact

➤ Actualiteit

➤ Digitaal loket

➤ Sectorinfo

➤ Sociale info

➤ Blogs

➤ Publicaties

➤ M@gMetal

Designed by **Joombiz**